

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/195/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415202730
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6415202730.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľov v 1. rade L. S. G., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., ul. V. C. XX, v 2. rade I. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. N. XXX, v 3. rade L. S. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. S., W. J. Z. X, všetci zast. JUDr. Petrom Krchnákom, advokátom, AK Banská Štiavnica, ul. Robotnícka 3 proti odporcovi v 1. Rade O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. N. XXX, v 2. rade V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. N. XXX, v 3. rade SR, za ňu konajúcim správcom Železnice - SR Bratislava, Klemensova 8, Bratislava, IČO: 313 644 501, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, o odvolaní navrhovateľov proti rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 15.12.2015, č. k. 9C/99/2015-75 do výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania a v tomto rozsahu vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Výroku rozsudku okresného súdu, ktorým rozhodol vo veci samej, sa n e d o t ý k a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že nehnuteľnosti pre k.ú. N. N. identifikované geometrickým plánom č. XXXXXXXX-XXX/XXXX vyhotovený L. F. Z., úradne overený Okresným úradom N. S., Katastrálny odbor dňa 27.3.2014, a to CKN parc. č. XXX/X o výmere XX m² záhrady a CKN parc. č. XXX/X o výmere XXX m² zastavané plochy a nádvoria patria do dedičstva po nebohej S. C., rod. C., r.č. XXXXXX/XXX, naposledy bytom N. N., zomrelej dňa XX.X.XXXX v celosti. Súčasne rozhodol o povinnosti odporcov v 1. až 3. rade zaplatiť navrhovateľom náhradu trov konania v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo výške 899,55 Eur. Rozhodol tak s odôvodnením, že návrh navrhovateľov o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva bol dôvodný, a keďže navrhovatelia boli v konaní úspešní, patrí im aj náhrada trov konania podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku okresného súdu do výroku o trovách konania podali odvolanie navrhovatelia. Žiadali rozhodnutie okresného súdu zmeniť a priznať im náhradu trov konania tak, ako táto bola uplatnená v rámci prvostupňového konania, ako aj náhradu trov odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania poukazovali na to, že okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania nesprávne použil ust. § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Podľa názoru navrhovateľov mal vychádzať z § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., a to z dôvodu, že hodnota veci, ktorej sa predmet sporu týkal, bola riadne zistiteľná, a teda oceniteľná a nemohlo sa vychádzať z toho, že v danom prípade ide o neoceniteľný predmet konania, tak ako postupoval okresný súd. Tento svoj záver o použití ust. § 11 ods. 1, písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ani bližšie neodôvodnil. V danom prípade ide o výnimku zo všeobecne zaužívaného pravidla uvedeného v § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Okrem toho namietali aj nesprávny výpočet odmeny za úkony, ktoré právny zástupca navrhovateľov vykonal a v konaní riadnym spôsobom uplatnil. Podľa názoru navrhovateľov teda nie sú dané právne dôvody, aby navrhovateľom v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. nebola priznaná plná náhrada trov konania.

Odvolanie proti rozsudku okresného súdu podali tiež odporcovia v 1. a 2. rade do výroku o trovách konania a vzhľadom na okolnosti danej veci a najmä, že spor oni nezavinili, žiadali proti nim použiť ust. § 150 O.s.p. pri náhrade trov.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a tento v zmysle ust. § 221 ods. 1, písm. h) O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Z obsahu spisu vyplýva, že podaným odvolaním zo strany navrhovateľov a odporcov v 1. a 2. rade bol napadnutý rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 15.12.2015, č. k. 9C/99/2015-75 len vo výroku o trovách konania.

Do výroku, ktorým okresný súd návrhu navrhovateľov vo veci samej vyhovel, odvolanie podané nebolo, a preto v tomto výroku rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť a krajský súd ho nemohol preskúmať, pretože bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, ktoré sa dotýkali len výroku o náhrade trov konania.

Z obsahu spisu je nesporné, že návrhu navrhovateľov bolo v celom rozsahu vyhovené. Správne preto okresný súd pri náhrade trov konania pristúpil k použitiu ust. § 142 ods. 1 O.s.p. pri náhrade trov konania. Použitie uvedeného zákonného ustanovenia nenamietali ani odporcovia v 1. a 2. rade v podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu do výroku o trovách konania, avšak vo vzťahu k nim poukazovali na použitie § 150 O.s.p.

V podanom odvolaní navrhovateľa namietali, že okresný súd nesprávne postupoval, keď pri náhrade trov konania vychádzal z ust. § 11 ods. 1, písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. V tejto súvislosti poukazovali na to, že nebol daný právny dôvod, aby okresný súd podľa uvedeného zákonného ustanovenia postupoval, pretože mal vychádzať z ust. § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Podľa názoru navrhovateľov predmet sporu sa týkal nehnuteľnosti a určenia práva k nej, teda predmet konania bol riadne oceneľný v peniazoch, a preto nebol dôvod na výnimku pri výpočte náhrady trov konania z uvedeného zákonného ustanovenia, ktoré je uvedené v § 11 ods. 1, písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Z ust. § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vyplýva, že ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctve sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Je nesporné, že predmetom sporu bolo právo k nehnuteľnosti, teda k veci, ktorá v danom prípade je oceneľná peniazmi. Toto vyplýva aj z toho, že právny zástupca navrhovateľov predložil vyjadrenie realitnej kancelárie MAXREAL, s.r.o., Študentská 796/14, Zvolen na trhovú hodnotu nehnuteľností, ktorých sa predmet sporu týka. Aj z uvedeného je teda zrejmé, že predmet sporu, teda nehnuteľností, ktorých sa predmet sporu dotýkal, je oceneľný peniazmi.

Ustanovenie § 11 ods. 1, písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. uvádza, že základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby je 1/13 výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. Postup podľa uvedeného ustanovenia je možný v tom prípade, ak by hodnotu veci alebo práva nebolo možné určiť v peniazoch alebo by ju bolo možné zistiť len s nepomernými ťažkosťami. Ak však cena veci a práva, ktoré sú predmetom súdneho sporu sú zistiteľné, pričom z obsahu spisu nevyplýva opak, tak je dôvodná námietka navrhovateľov, že súd mal pri poskytovaní právnej služby a určení hodnoty právneho úkonu vychádzať z tarifnej hodnoty - ceny veci v čase začatia poskytovania právnej služby, a teda § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že okresný súd v odôvodnení rozsudku ani bližšie nerozvedol, prečo vychádzal práve z použitia ust. § 11 ods. 1, písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Len stručné uvedenie, že z neho vychádzal preto, že vyrubil aj súdny poplatok ako z neoceneľného predmetu konania, v tomto smere nie je postačujúce, pretože ak je oceneľný predmet konania, tak ako sa to javí z obsahu spisu, tak je potom aj dôvod na dovyrubenie súdneho poplatku.

V ďalšom konaní uvedené okolnosti bude musieť preto okresný súd zvážiť, na cenu veci, ktorá bola predmetom sporu, si vyžiadať viaceré nezávislé potvrdenia od realitných kancelárií, aby si mohol overiť potvrdenie, ktoré v konaní bolo predložené zo strany právneho zástupcu navrhovateľov, určiť cenu predmetu sporu, hodnotu právneho úkonu právneho zástupcu navrhovateľov, ich počet a určiť tak celkovú náhradu trov konania, ktorá navrhovateľom patrí, teda trov, ktoré vznikli účastníkom konania, ako aj trov ich právneho zastúpenia.

Keďže odvolanie proti rozsudku okresného súdu do výroku o trovách konania podali aj odporcov v 1. a 2. rade, ktorí poukazovali na okolnosti danej veci, a preto žiadali vo vzťahu k nim použiť ust. § 150 O.s.p., tak bude potrebné, aby sa v ďalšom konaní okresný súd aj s tvrdeniami odporcov 1. a 2. v podanom odvolaní vypořiadal a posúdil, či tieto sú dôvodné a či skutočne vo vzťahu k odporcom 1. a 2 neexistuje aj dôvod na použitie ust. § 150 O.s.p.

Z dôvodov rozhodnutia okresného súdu nevyplýva, že by sa pri náhrade trov konania možnosťou použitia ust. § 150 ods. 1, 2 O.s.p. vo vzťahu k odporcom 1. a 2. okresný súd zaoberal. Podľa toho aj v konečnom dôsledku posúdi, či existuje dôvod na náhradu trov konania u všetkých odporcov vo vzťahu k navrhovateľom alebo len u niektorého z nich.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania v zmysle ust. § 221 ods. 1, písm. h) O.s.p. zrušil a vec vrátil v rozsahu zrušenia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.